

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/82/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820201605
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:8820201605.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: P. K. S., N.. XX. XX. XXXX, C. A. V. XX, XXX XX V., o zaplatenie 298,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu žalobcu zamietá.

Žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 121,89 eur spolu s úrokom vo výške 5% ročne zo sumy 298 eur od 10.12.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 09.12.2019 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 23.9.2014 Zmluvu č. XXXXXXXXXXX/XXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Poukázal na ustanovenie § 497 zákona Obchodného zákonníka. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 481,17 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 298,- eur, z riadneho úroku vo výške 66,89 eur, z úroku z omeškania vo výške 35,61 eur a z poplatkov vo výške 80,67 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal úhrady v sume 0,00 eur. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 298 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 298 eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške

183,17 eur, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny v sume 0,- eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 66,89 eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 35,61 eur a z neuhradených poplatkov vo výške 80,67 eur, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnúc dňom 10.12.2019, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Na základe uvedených úhrad žalovaného žalobca vyčísluje úrok z omeškania odo dňa postúpenia pohľadávky vo výške 5% ročne zo sumy 298 eur od 10.12.2019 do zaplatenia.

2. Žalovaná sa k žalobe žalobcu nevyjadřila.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1016/2019 CE z 9.12.2019, Prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, Zmluvou o osobnom účtu Mladý z 23.9.2014, Odstúpením od zmluvy z 11.5.2018, Výzvou z 22.8.2019, Výzvou z 17.8.2017, Oznámením o postúpení z 10.12.2019, Pokusom o zmier z 20.5.2020, Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 1.8.2002, Obchodnými podmienkami pre osobný účet a balíky produktov a služieb pre fyzické osoby účinnými od 1.2.2006, Obchodnými podmienkami pre poskytovanie a používanie elektronických služieb a platobných kariet účinnými od 10.9.2002, Obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a.s. pri poskytovaní úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikro podnikateľom účinnými od 1.7.2007, Sadzobníkom poplatkov účinným od 1.9.2014, písomným vyjadrením žalobcu z 3.9.2020 s prílohou, a to platobnou históriou - výpisom z účtu č. XXXXXXXXXXXX, písomným vyjadrením žalobcu z 9.9.2020, 13.10.2020, 1.2.2021, 2.3.2021, 22.6.2021, oznámením žalobcu o zmene právneho zastúpenia a zistil nasledovný skutkový stav vecí.

4. Právny predchodca žalobcu uzatvoril dňa 23.9.2014 so žalovanou Zmluvu o Osobnom účte Mladý, na základe ktorej poskytol žalovanej ako klientovi bankové produkty - vedenie bežného účtu, vydanie platobnej karty k účtu, poskytnutie a špecifikácia elektronických služieb, poskytnutie povoleného prečerpania k účtu, zriadenie a vedenie nového účtu sporenia.

5. Podľa čl. II bodu 1. zmluvy klient vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami Zmluvy, ktorými sú Všeobecné obchodné podmienky vydané s účinnosťou od 01.08.2002, Obchodné podmienky pre balíky produktov a služieb pre fyzické osoby Bankou s účinnosťou od 01.02.2006, Obchodné podmienky pre poskytovanie a používanie Elektronických služieb a Platobných kariet vydané Bankou s účinnosťou od 10.09.2002, Obchodné podmienky Banky pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinné od 01.07.2007, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením, za ktorých sa Bankový produkt v zmysle Zmluvy poskytuje, súhlasí a zaväzuje sa ich dodržiavať. Klient ďalej vyhlasuje, že bol Bankou informovaný o skutočnostiach podľa § 37 ods. 2 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

6. V zmysle článku II. bod 4 zmluvy, zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy súvisiace so Zmluvou sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

7. Vo výzve adresovanej žalovanej z 17.8.2017 právny predchodca žalobcu uviedol, že žalovaná je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky ku 31.7.2017 vo výške 48,73 eur s príslušenstvom a vyzval ju na zaplatenie v lehote 15 dní.

8. Vo výzve adresovanej žalovanej z 22.8.2019 právny predchodca žalobcu uviedol, že keďže pohľadávka banky zo zmluvy splatná v celom rozsahu a je v omeškaní viac ako tri mesiace, banka žalovanej oznamuje, že výška splatnej pohľadávky je ku dňu 22.8.2019 v sume 475,44 eur.

9. Dňa 9.12.2019 bola pohľadávka pôvodného veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpená zmluvne na žalobcu, čo bolo žalovanej oznámené listom zo dňa 10.12.2019.

10. Pred postúpením predmetnej pohľadávky pôvodný veriteľ - Slovenská sporiteľňa, a.s listom zo dňa 11.5.2018 odstúpil od zmluvy v súlade s dohodnutými podmienkami pre poskytovanie bankových produktov a služieb a zároveň požadoval úhradu pohľadávky vo výške 452,29 eur do 7 dní od doručenia oznámenia.

11. Pokusom o zmier z 20.5.2020 žalobca vyzval žalovanú na úhradu sumy 591,02 eur najneskôr do 30.5.2020.

12. Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dňa 9.12.2019 zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1016/2019/CE zo dňa 9.12.2019. Podľa Prílohy č. 1 k zmluve, kde je uvedené meno a priezvisko, rodné číslo žalovanej, spolu s číslom úverového účtu a dátumom uzavretia zmluvy, došlo k postúpeniu pohľadávky z postupcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. na postupníka - žalobcu, čím je preukázaná aktívna legitimácia žalobcu v tomto konaní.

13. Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 9.12.2019 vyplýva, že istina úveru predstavuje sumu 298 eur, dátum poslednej úhrady bol 16.5.2017, dátum zosplatnenia bol 12.5.2018 a počet dní omeškania bol 947.

14. Z písomného podania žalobcu doručeného súdu 3.9.2020 je zrejmé, že dňa 15.05.2015 uzatvoril pôvodný veriteľ s žalovaným Zmluvu o povolenom prečerpaní (ďalej ako „Zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytnutie povoleného prečerpania na bežnom účte do výšky 300,- eur. Dňa 09.12.2019 pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu pohľadávku z povoleného prečerpania v celkovej výške 481,17 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 298,- eur, z riadneho úroku vo výške 66,89 eur, z poplatkov vo výške 80,67 eur, zmluvného úroku z omeškania vo výške 6,73 eur a zákonného úroku z omeškania vo výške 28,88 eur. Žalovaná suma vo výške 1.569,65 eur predstavuje rozdiel debetných a kreditných operácií na účte žalovaného. Debetné operácie sú výber kartou + platba kartou + odchádzajúce platby z účtu vo výške 15.638,23 eur, poplatky sú vo výške 234,83 eur - pozostávajú najmä z poplatku za vedenie účtu, z poplatku za vyhotovenie výpisu a z poplatku za kartovú operáciu. Zmluvné úroky sú vo výške 166,34 eur, zmluvné úroky z omeškania z nepovoleného prečerpania na bežnom účte sú vo výške 7,84 eur. Kreditné operácie predstavujú úhrady vo výške 15.594,92 eur - v platobnej histórii predstavujú súčet položiek „Bezhotovostný vklad“ + „Odmena za platbu kartou“ + „Prevod z úveru - čerpanie“ + „Vklad hotovosti“, kreditný úrok je vo výške 0,03 eur. Rozdiel debetných a kreditných operácií tak predstavuje sumu vo výške 452,29 eur, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 298,- eur, riadneho úrokov o výške 66,89 eur, poplatkov vo výške 80,67 eur a zmluvného úroku z omeškania vo výške 6,73 eur. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 15.340,23 eur. Na istine tak zostala neuhradená suma vo výške 298,- eur, ktorú si žalobca v tomto konaní uplatňuje. Zvyšnú časť postúpenej pohľadávky si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

15. Podľa predloženej platobnej histórie bežného účtu žalovaná zo svojho účtu čerpala z titulu výberu kartou, platbou kartou a odchádzajúcimi platbami z účtu sumu vo výške 15.638,23 eur a jej úhrady predstavovali sumu vo výške 15.594,92 eur.

16. V ostatných písomných podaniach žiadal žalobca, aby súd rozhodol o žalobe na základe predložených dôkazov a ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaniach.

17. Podľa § 708 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

18. Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

19. Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

20. V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

23. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

24. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

25. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

27. V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

28. Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

29. Podľa § 1 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.

30. V zmysle § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

31. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

32. Ako vyplýva z § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok;

platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

33. V zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

34. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

35. Podľa § 875v Občianskeho zákonníka, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

36. V zmysle § 48 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

37. Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

38. Ako vyplýva z § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

39. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

40. V zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

41. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí zatri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

42. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

43. Podľa § 526 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

44. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemeší.

45. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

46. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

47. V predmetnej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa výhodnejšie.

48. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

49. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

50. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

51. Súd je toho názoru, že ust. čl. II. bod 4. zmluvy o osobnom účte, v rozpore s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zhoršuje postavenie žalovanej ako spotrebiteľa, keďže výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka sa prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka. Paušálne uprednostnenie

Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

52. Naviac súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014 podľa ktorého, ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

53. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že strany sporu uzatvorili dňa 23.9.2014 zmluvu, na základe ktorej právny predchodca žalobcu pre žalovanú zriadil a viedol bežný účet a žalovanej poskytol aj ďalšie bankové produkty, a to vydanie platobnej karty k účtu, poskytnutie a špecifikácia elektronických služieb, poskytnutie povoleného prečerpania k účtu, zriadenie a vedenie nového účtu sporenia.

54. Ako je ďalej zrejmé, žalovanej vznikol z predmetného záväzkového vzťahu dlh, pričom právny predchodca žalobcu už 17.8.2017 vyzýval žalovanú na úhradu sumy 48,73 eur, s ktorou bola v omeškaní k 31.7.2017.

55. Zároveň je zrejmé, že právny predchodca žalobcu listom zo 11.5.2018 odstúpil od zmluvy, na základe ktorej banka žalovanej poskytla a viedla účet č. B. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, s účinnosťou ku dňu doručenia oznámenia.

56. V zmysle obsahu odstúpenia bola do uvedeného úkonu zahrnutá aj pohľadávka banky z povoleného prečerpania/ kontokorentného úveru poskytnutého k účtu.

57. Z prílohy zmluvy o postúpení pohľadávky predloženej žalobcom je zrejmé, že právny predchodca žalobcu evidoval „zosplatnenie“ pohľadávky ku dňu 12.5.2018.

58. Účinné odstúpenie od zmluvy žalobca sám deklaruje. Spotrebiteľský spor je spor, ktorý vykazuje isté osobitné prvky, ktorými sa odlišuje od iných, a to aj z pohľadu dôkazného bremena. Nepreukázanie rozhodujúcej skutočnosti dodávateľom nemôže byť na ujmu spotrebiteľa (rozsudok Krajského súdu Trenčín sp.zn. 27Co/137/2017 zo dňa 28. 11. 2017). Súd tak účinné odstúpenie od zmluvy v danom prípade nepovažoval za spornú skutočnosť, ktorej nepreukázanie by mohol v danom prípade vyhodnotiť v neprospech spotrebiteľa. Žalovaná skutkovo toto tvrdenie žalobcu nerozporovala.

59. Podľa § 349 ods. 1 Obchodného zákonníka odstúpením od zmluvy zmluva zaniká po doručení prejavu vôle odstúpenia druhej strane. Právny predpis zároveň umožňuje, aby určité ustanovenia mohli byť zachované aj po ukončení zmluvy. Odlišná je úprava v Občianskom zákonníku, keď podľa ust. § 48 ods. 2 odstúpenie spája zrušenie zmluvy s účinkami od začiatku. Zákonná úprava odstúpenia v Občianskom zákonníku je pre spotrebiteľa výhodnejšia a tejto výhodnejšej úpravy sa spotrebiteľ vzdať nemôže. Upravuje to tak ust. § 54 OZ, podľa ktorého zmluvné dojednania v spotrebiteľskej zmluve sa nemôžu odchýliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Akákoľvek dohoda od toho odlišná postavenie spotrebiteľa zhoršuje.

60. Právnou otázkou, či aj v prípade zmluvného vzťahu majúceho charakter tzv. absolútneho obchodu a súčasne spotrebiteľskej zmluvy sa pre prípad odstúpenia od zmluvy majú aplikovať ustanovenia Obchodného alebo Občianskeho zákonníka zaoberali súdy vyššieho stupňa, konkrétne v rozsudkoch Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 2 Co 35/2011, Co 15/2013, 2 Co 23/2014, z ktorých vyplýva, že podľa Občianskeho zákonníka sa zmluva zrušuje s účinkami od začiatku a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva (bezdôvodné obohatenie, náhrada škody) a účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia (§ 457 OZ).

61. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré na rozdiel od ustanovení Občianskeho zákonníka zaväzujú spotrebiteľa nad rámec povinnosti vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka, evidentne

zhoršujú jeho postavenie. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa, vrátane platenia úrokov napriek ich zrušeniu popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Inými slovami povedané dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa zmluvy dohodnutej medzi stranami sporu sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa právnej úpravy Občianskeho zákonníka.

62. Spotrebiteľia môžu právom očakávať, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ich nezaväzujú, pokiaľ sú vo svojich dôsledkoch nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka (princíp právnej istoty, dôvery v objektívne právo). Ide o akúsi jednostrannú kogentnosť ustanovenia Občianskeho zákonníka v záujme vyššej ochrany pri štandardných typových zmluvách. Nemožno tiež prehliadnuť, že je to dodávateľ, ktorý zmluvu naformuloval a dobrovoľne sa rozhodol využiť ustanovenie zmluvy o odstúpení, aj keď existujú iné inštitúty súkromného práva, ktoré zmluvu komplexne nerušia s účinkami od jej momentu ako napr. výpoveď, strata výhody splátok a podobne.

63. Na predmetnú spotrebiteľskú vec v časti o vadnosti právneho úkonu (odstúpenie od zmluvy) dopadá teda právna úprava občianskeho práva. V danej súvislosti súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.11.2013 sp.zn. 6Co/2/2013, prípadne na ďalšie rozhodnutia, v ktorých bola použitá na účely posúdenia dôsledkov odstúpenia od zmluvy v úverovom právnom vzťahu právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku napr. sp. zn. 6Co 81/2012, 6Co 113/2010, 6Co 218/2012, 6Co 224/2012. Ústavný súd takýto postup neoznačil za ústavne nekonformný (uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 19.6.2013 sp. zn. I.ÚS 402/2013), pričom išlo o zásadnú právnu otázku s dopadom na výsledok súdneho sporu (dualistická právna úprava odstúpenia a premlčania).

64. Súd nepopiera, že zmluva o bežnom účte je absolútnym obchodom a ani dôvodnosť aplikácie Obchodného zákonníka ale pripomína, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy z oblasti spotrebiteľského práva, vrátane ust. § 52 až 54.

65. O tom, že zmluva o bežnom účte je spotrebiteľskou zmluvou, neboli žiadne pochybnosti a v konečnom dôsledku tomu zodpovedá aj definícia spotrebiteľskej zmluvy, za ktorú sa považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ak ju uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

66. Na základe uvedeného je preto možné ustáliť, že zmluvné dojednania v predmetnej zmluve o bežnom účte zachovávajúce zmluvné nároky veriteľa vzhľadom na zánik práv a povinností týchto zmlúv v dôsledku odstúpenia, sú koncipované nevýhodnejšie oproti úprave v civilnom kódexe, a preto sú neplatné pre rozpor so zákonom v zmysle ust. § 54 ods.1 v spojení s ust. § 39 Občianskeho zákonníka a žaloba o ich plnenie je nedôvodná.

67. Súd dospel k záveru, že zmluva bola zrušená od začiatku (§ 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka), preto vzniklo žalobcovi len právo domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 451 Občianskeho zákonníka. Pri zrušenej zmluve je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal (§ 457 Občianskeho zákonníka). Súd zistil, že v posudzovanej veci ani žalobcovi nárok na bezdôvodné obohatenie nevznikol. Zo žalobcom predloženej špecifikácie však vyplynulo, že žalovaná zaplatila formou úhrad sumu 15.594,92 eur, pričom jej debetnými transakciami predstavujúcimi skutočne veriteľom poskytnuté prostriedky bolo poskytnutých 15638,23 eur. Nárok na bezdôvodné obohatenie by tak žalobcovi vznikol najviac vo výške 43,31 eur, vo zvyšku by bola žaloba úplne nedôvodná.

68. Nakoľko medzi stranami sporu sa jedná o spotrebiteľský vzťah, súd v súlade s § 54a Občianskeho zákonníka z úradnej moci skúmal, či nárok žalobcu nie je premlčaný.

69. V zmysle § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť, pričom z dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu je zrejmé, že za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie.

70. V prejednávanej veci jedná sa o premlčanie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, preto je potrebné na premlčanie aplikovať ust. § 107 Občianskeho zákonníka.

71. Nárok na bezdôvodné obohatenie sa v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčuje v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe a najneskôr v objektívnej trojročnej premlčacej dobe.

72. V prejednávanej veci má nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia svoj základ v spotrebiteľskej zmluve. Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel (bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr), že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, a to tak trojročnej, ako aj desaťročnej v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia, je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo.

73. V predmetnej veci je jednoznačné, že v čase odstúpenia od zmluvy dňa 11.5.2018 mal právny predchodca žalobcu nepochybne vedomosť, že žalovaná sa na jeho úkor bezdôvodne obohatila a bola mu zrejme aj konkrétna výška bezdôvodného obohatenia. Tak isto z predloženého výpisu z bežného účtu (prehľadu obrátov na účte na čl. 106 spisu) je zrejme, že zosplatneniu dlžnej sumy úveru, jeho preúčtovaniu vrátane uplatnenej istiny 298,- eur došlo ku dňu 12.5.2018, kedy už bola právnenému predchodcovi žalobcu známa výška bezdôvodného obohatenia. Uvedené skutočnosti potvrdzuje aj príloha k zmluve o postúpení pohľadávky (čl. 13 spisu), kde sa uvádza dátum splatnosti celej pohľadávky 12.5.2018.

74. Pre začiatok plynutia 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel (bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr), že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal. Najneskôr ku dňu odstúpenia od zmluvy o bežnom účte (11.5.2018) bola žalobcovi známa celková výška bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej (v súvislosti s uvedeným porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3CoCsp/71/2020 z 05. 05. 2021, týkajúci sa obdobnej veci žalobcu, odstúpenia od zmluvy o bežnom účte, ako aj posúdenia plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby).

75. Najneskôr dňa 12.5.2018 tak začala teda žalobcovi plynúť dvojročná subjektívna premlčacia lehota na uplatnenie jeho nároku súdnou cestou, ktorá uplynula dňa 12.5.2020. Nakoľko žaloba bola na súde podaná až dňa 24.6.2020, súd žalobcovi nemohol priznať premlčaný nárok, preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

76. V prípade uzatvorenia dohody o povolenom prečerpaní sa vzájomné práva a povinnosti strán spravujú zmluvou o úvere. Ak je teda vzťah medzi stranami konania svojím charakterom spotrebiteľským vzťahom, je pre existenciu platne uzatvorenej dohody o povolenom prečerpaní predpísaná písomná forma. V konaní však nebolo preukázané uzatvorenie dohody o povolenom prečerpaní v písomnej forme s tým, aby tento záväzok bol individualizovaný so všetkými náležitostami podľa § 1 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa tohto ustanovenia, ktorý bol účinný v čase uzatvorenia zmluvy o osobnom účte, predmetom ktorej bolo aj poskytnutie povoleného prečerpania k účtu po splnení podmienok v obchodných podmienkach.

77. Pokiaľ ide o samotný nárok na povolené prečerpanie, súd nemal za preukázané, žeby takáto zmluva o povolenom prečerpaní bola medzi stranami sporu uzatvorená v predpísanej forme a s predpísanými náležitostami podľa § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy. Aj keď žalobca v podaní z 3.9.2020 deklaruje uzavretie zmluvy o povolenom prečerpaní dňa 15.5.2015, takúto zmluvu súdu nepredložil.

78. Zároveň nebolo žalobcom preukázané splnenie informačnej povinnosti podľa § 5 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

79. Žalobca bol zo strany súdu vyzvaný na špecifikáciu žalovanej sumy a predloženie dôkazov na potvrdenie skutočností ním uvádzaných. Z jeho strany boli súdu síce určité listinné doklady zaslané, napríklad výpis z bežného účtu, avšak týmito listinami nebolo preukázané uzatvorenie zmluvy o povolenom prečerpaní v zákonom stanovenej forme medzi stranami sporu. V tejto časti zo strany žalobcu nedošlo k uneseniu dôkazného bremena.

80. Zmluva o bežnom účte zo dňa 23.9.2014 je typovou formulárovou zmluvou vopred pripravenou dodávateľom (právnym predchodcom žalobcu), v ktorej sú naformulované ním stanovené zmluvné podmienky a tieto žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť, ale mal možnosť ich len prijať alebo neprijať. Súd ako už uviedol vyššie je toho názoru, že uzatvorením zmluvy o bežnom účte nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

81. Súd teda nemal ani za preukázané dojednanie podstatných náležitostí úverovej zmluvy, výšku úveru - povoleného prečerpania, výšku zmluvného úroku. Neexistuje teda určitá a zrozumiteľná dohoda (v zmysle písomného návrhu - oferty a jeho písomného prijatia - akceptácie žalovaným) v písomnej forme. Žalobca nepredložil súdu takýto dôkaz (takúto dohodu) a dokonca ani iný dôkaz, z ktorého by uvedené konkrétne náležitosti boli zrejmé. Súd je preto toho názoru, že predmetné dojednanie o povolenom prečerpaní v rámci bežného účtu žalovaného je neplatné. Z neplatného právneho úkonu sa nemožno domáhať plnenia (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Trenčín sp.zn. 6Co/233/2014 zo dňa 11.03.2014).

82. Súd tak je toho názoru, že nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o povolenom prečerpaní. V žalobcom predloženej zmluve, od ktorej žalobca odvádzal svoje nároky neboli dohodnuté podstatné náležitosti zmluvy o povolenom prečerpaní požadované zákonom. Zo strany žalobcu nebola preukázaná existencia určitej a zrozumiteľnej dohody v písomnej forme obsahujúcej podstatné náležitosti zmluvy o povolenom prečerpaní s konkrétnymi údajmi. Žalobca súdu nepredložil dôkaz, z ktorého by uvedené konkrétne náležitosti boli zrejmé.

83. Súd tak vyhodnotil plnenie z povoleného prečerpania na bežnom účte ako plnenie z neplatného právneho úkonu. Žalobca tak v súvislosti s takýmto neplatným dojednaním si nemôže uplatňovať poplatky, resp. zmluvné úroky. Žalobcovi tak vznikol len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 1, 2 a § 457 Občianskeho zákonníka. Uvedený nárok, ako súd uviedol vyššie, je jednoznačne premlčaný v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe.

84. Zároveň tiež platí, čo bolo uvedené vyššie ohľadne skutočnosti, že žalovaná zaplatila formou úhradu sumu 15594,92 eur, pričom jej boli skutočne veriteľom poskytnuté prostriedky vo výške 15638,23 eur. Nárok žalobcu je tak prevyšujúci sumu 43,31 eur nedôvodný aj v prípade, že by nedošlo k jeho premlčaniu.

85. Ak by súd aj považoval zmluvu o povolenom prečerpaní za daných podmienok za platne uzatretú, skúmal by zmluvu o povolenom prečerpaní hlavne z pohľadu ustanovenia § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Vychádzajúc z dôkazov predložených žalobcom nemal za preukázané, že by zo strany žalobcu pri poskytnutí povoleného prečerpania došlo k splneniu povinnosti vyplývajúcej mu z § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

86. Zo strany žalobcu nedošlo k predloženiu zmluvy, ktorá by obsahovala všetky náležitosti v zmysle § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, a to náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w), povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške a výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

87. Zo strany žalobcu neboli predložené ďalšie listinné dôkazy preukazujúce splnenie vyššie uvedeného. V zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch sa takto poskytnutý spotrebiteľský úver, kedy zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje obligatórne náležitosti (§ 10 ods. 1) sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

88. V predmetnej veci treba ešte zdôrazniť, že v danom prípade, ako bolo uvedené vyššie neexistuje dohoda o úrokoch a poplatkoch so žalovanou, žalobcovi vznikol nárok iba istinu úveru. Do nepodpísaných obchodných podmienok nemôže byť zahrnuté také zmluvné dojednanie, pri ktorom zákon výslovne vyžaduje písomnú formu (napríklad § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch). Podmienkou platnosti písomného právneho úkonu je totiž podpis konajúcej osoby, inak nemôže vyvolať zamýšľané právne následky. Súdna prax (napr. Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.11.2011, sp. zn. 2 Cdo 245/2010) v týchto prípadoch zaujíma konštantné stanovisko, podľa ktorého ak nie sú

obchodné podmienky podpísané, dojednania, ktoré sú v nich obsiahnuté, ak im zákon povinne ukladá písomnú formu, sú pre absenciu tejto predpísanej formy neplatné.

89. Údaj, akým je úroková sadzba pri povolenom prečerpaní nemôže byť považovaný za náležité, platne dojednaný za stavu, kedy nie je uvedený priamo v zmluve, ale len v obchodných podmienkach, prípadne sadzobníku poplatkov. V spotrebiteľských právnych vzťahoch sa uplatňuje zásada transparentnosti a poctivosti, ktorá dopadá i na aplikáciu všeobecných obchodných podmienok, sadzobníka poplatkov. I v spotrebiteľských zmluvách je možné obchodné podmienky, sadzobník poplatkov uplatniť, avšak takáto aplikácia má nielen formálne obmedzenie ale aj obmedzenie obsahové. Sadzobník poplatkov nesmie slúžiť k tomu, aby do neho často v neprehľadnej, malým písmom písanej forme skryl dodávateľ popri iných dojednaniach aj podstatné dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa najskôr uniknú, resp. im nebude venovať náležitú pozornosť. Pokiaľ tak i napriek tomu dodávateľ urobí, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu. Nemožno mať pochybnosti o tom, že obchodné podmienky, sadzobník poplatkov koncipoval žalobca a spotrebiteľ nemohol jeho obsah ovplyvniť (porovnaj napríklad rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/65/2017 zo dňa 19. 09. 2017).

90. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

91. V zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

92. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

93. V danom konaní bol žalobca neúspešný, pretože súd žalobu zamietol. Z uvedeného vyplýva, že v konaní bola plne úspešná žalovaná, ktorej patrí nárok na priznanie náhrady trov konania v rozsahu 100%.

94. Z obsahu spisového materiálu však vyplýva, že žalovanej v konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva ako trovy konania, ktoré je potrebné nahradiť, nevznikli. Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel nemá, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 17 CSP, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Nakoľko žalovanej žiadne trovy konania nevznikli, súd rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, že nemá nárok na náhradu trov konania, a to aj s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej sp. zn. 6 Cdo 166/2016 zo dňa 26.10.2016, obdobne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 5/2017 zo dňa 25.1.2017 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo 14/2018 zo dňa 28.02.2018

95. Súd v závere poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Proti výroku o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania odvolanie nie je prípustné.